

at omtale dette Erhvervs Stilling nærmere, indtil Tobaksbeskatningslovene kommer for, og indtil Materialet angaaende Industrikrise kommer frem. Det forekommer mig for øvrigt mærkeligt, at ikke Socialdemokratiets Ordfører ogsaa lyste efter en snarlig Gennemførelse af dette Lovforslag til Afløsning af den Tilstand, hvori denne Branche i Øjeblikket befinder sig.

Jeg skal i denne Forbindelse kun sige et Par Ord om de Tal, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet fremkom med. Disse Tal maa nemlig være Fortællelser. Den ærede Ordfører udtalte i Gaar, at Formarbejdernes gennemsnitlige Ugeløn var 56 Kr. Den oplyses at være i alt Fald for faglærte Formarbejdere 70 Kr. 76 Øre. Der er jo en ikke ringe Forskel paa disse Tal. Jeg forbavdes ogsaa over det Tal, der nævnedes for Stripperne, 22 Kr. 43 Øre, idet det Tal, der oplyses fra Tobaksindustriens Side, er 38 Kr. 12 Øre i Gennemsnit. Jeg mener, at selv dette ingenlunde er nogen stor Løn. Men, som sagt, de af det ærede Medlem nævnte Tal kan ikke være rigtige, og jeg beder den ærede Ordfører om at undersøge dem nærmere, for at de kan blive rettet. Min Forbavselse over, at en stærkere Regulering af Priserne i nedadgaaende Retning ikke har fundet Sted, er omtrent lige saa stor som det ærede Medlems.

Urigtige er ogsaa de Tal, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nævnte angaaende Kaffe. Det ærede Medlem maa have hentet sine Tal fra Brugsforeningerne, og deres Kaffepriser maa være meget høje. Jeg har søgt Oplysninger om, hvad Kaffepriserne er her i København i Øjeblikket, og har faaet oplyst, at der her ikke alene er Kaffe at faa til 1½ Kr. pr. Halvkilo som i Tyskland, men der udbydes ogsaa Kaffe i Detailhandelen til 85 Øre pr. Halvkilo. Der er et langt Spring herfra og op til de 3½ Kr. pr. Halvkilo, som Socialdemokratiets ærede Ordfører talte om. Men det maa altsaa være en særlig god Mokka, det ærede Medlem drikker. Eller muligvis Grunden er den, som jeg nævnte før, at de skattefrie Brugsforeninger ikke har fulgt med i Prisnedgangen.

Hvad Industrikrise angaar, da skal jeg, eftersom jeg ikke er i Besiddelse af noget Materiale, idet jeg ikke har faaet de Oplysninger, der ligger i Ministeriet, ikke komme ind herpaa. Jeg skal heller ikke komme ind paa den Arbejdsløshed, som i nogen Grad staar i Forbindelse dermed. Jeg maa afvente, at Oplysningerne kommer Rigsdagen i Hænde, og vi faar jo da

Lejlighed til at beskæftige os med dette Spørgsmaal. Jeg vil minde om, at der Sommeren igennem kun er talt om Industrikrise, men der har været talt grumme lidt om den Krise, som hersker indenfor Handelen, indenfor det almindelige Haandværk, indenfor Fiskeriet og Skibsfarten. Jeg formener, at ogsaa en Landbrugskrise er under Opsejling; men denne dvælede det ærede Medlem Hr. Brorsen stærkt ved, og da dette ikke er mit Speciale, skal jeg overlade det Spørgsmaal til det ærede Medlem.

I Anledning af denne Krise har jeg imidlertid en Anmodning at rette saavel til det højtærede Ministerium som til den høje Rigsdag. Der er sikkert en stor Del af Rigsdagens Medlemmer, der er klar over, at den Krise med Arbejdsløsheden, som behersker vort Samfund i Øjeblikket, har virket meget stærkt indenfor den mindre Handel og det mindre Haandværk. Da Tidspunktet nu er inde for Tilbagebetaling af de smaa Driftsmaal, som ydedes de mindre næringdrivende efter Lov Nr. 166 af 20. Marts 1918, vil jeg rette en Anmodning til den højtærede Handelsminister om, at Regeringen forelægger et Lovforslag gaaende ud paa at udsætte Tidspunktet for Tilbagebetalingen af disse smaa Driftsmaal paa 500 Kr. Jeg tror, at et saadant Lovforslag vilde blive velvillig modtaget i dette høje Ting, idet alle vil erkende, at det vil være et meget uheldigt Tidspunkt nu at begynde Tilbagebetalingen af denne Gæld fra 1918.

Jeg vil gerne sige et Par Ord om Handelsavancerne, som er blevet et brændende Spørgsmaal, og som er blevet, man kan sige Dagens Diskussionsemne. Det ærede Medlem Hr. Stauning mente, at den almindelige Handel, de almindelige Haandværksmestre med flere bittert fortrød, at de ikke i Fjor havde sat hans Parti til at styre Landet, og i sin Tale søgte det ærede Medlem at give det Udseende af, at hvis dette var sket, var Handelen ikke standset, og saa var Erhvervene ikke lammet. Det ærede Medlem benyttede Gang efter Gang Udtalelsen „Frase“, og det forekommer mig, at hvis der er noget, der er en Frase, saa er det netop denne Udtalelse fra Socialdemokratiets ærede Ordfører. Hvad bød det ærede Medlem da disse Erhverv, som han mente bitterligt maatte fortryde, at de ikke havde støttet hans Parti ved Valgene i Fjor? Det ærede Medlem bød dem Kontrol, Kontrol og atter Kontrol og derefter en Handelsavanceloy. Det var den Medicin, som Socialdemokratiets ærede Ordfører havde at byde disse Erhverv. Det ærede Medlem udtalte, at vi havde en uri-